

dele, der ere tagne bort, være uden Tvivl saa endda de, paa hvilke man sikkest havde kunnet gjøre Regning. Spørgsmaalet bliver derefter da det, om det er hensigtsmæssigt at vedtage et Lovforslag, der ikke byder Udsigt til noget større Skattebeløb end 20,000 Rd. om Aaret, og som ved Siden deraf aabenbart er forbundet med ikke saa Meget. I saa Henseende faar det nu naturligtvis en ganske særegen Betydning, hvorvidt den foreslaede Lov kan ventes at blive overholdt eller ikke. Det er i saa Henseende af den ærede Finansminister blevet bemærket, at vægtige Autoriteter, som ere note inde i disse Forhold, i det andet Thing have udtalt, at der er al Grund til at antage, at den foreslaede Lov, som den nu er affattet, vil blive overholdt. Jeg tillader mig imidlertid at tro, at der ogsaa har ladet sig høre vægtige og sagkyndige Autoriteter i det andet Thing, som gif i modsat Retning. Jeg vil saaledes henvise til de Foredrag, der ere blevne holdte af en Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, som aabenbart er vel inde i den Slags Forhold, der her behandles, og som har udtalt som sin Overbevisning, at man regner høit, dersom man regner, at en Fjerdedel af den Sum, hvorpaa Finansministeren har troet at kunne gjøre Regning, vil komme ind. Dette vil jeg nu lade staa hen; men klart er det, at der vil være en meget stor Fristelse til at forsøge en Omgaaen af den foreslaede Lov, naar man fastsætter Præmien saa høit, som den er sat i Lovforslaget, som det strax forelæa fra Regjeringen, og som det foreligger endnu. Jeg vil i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at den Autoritet, som ved sine Foredrag væsentlig støttede Sagen i det andet Thing, til Slutningen gif over til den Mening, at det vilde være rigtigt at nedsætte Afgiften til det Halve for at sikkre sig Lovens Overholdelse. — Man kan altsaa ikke uden videre tage de Autoriteter, der have udtalt sig i det andet Thing, til Indtægt for Lovforslaget, som det foreligger. Spørgsmaalet bliver derfor: Hvad vifser Erfaringen i andre Lande med Hensyn til Overholdelsen af saadanne Lovbestemmelser som dem, hvortil der her foreligger Forslag, og det hænger saa igjen sammen med, hvor

store de Afgifter ere, som man kræver i disse Forhold i fremmede Lande. Jeg skal holde mig til dem, som i Motiverne nævnes: Storbritannien, Frankrig og Nederlandene. Derom foreligger der jo nu, som tidligere nævnt, desværre Intet, skjøndt det netop vilde være meget veiledende, om vi havde Meddelelser i den Retning. Jeg kan derfor kun lade mig bestemme af, hvad jeg formaar at slutte. Men jeg tror da at maatte gjøre opmærksom paa, at, naar man har med fremmede Statspapirer at gjøre og vil betragte dem som Handelsvarer, saa stille de sig dog i væsentlige Henseender fra andre Handelsvarer. De tage nemlig ingen Skade af at ligge hen; de gaa ikke af Møde. Lægger man Varer op selv paa de gunstigste Betingelser — anbringer man dem f. Ex. i et Kreditoplag — saa koste de dog Renter af den Sum, som Indkjøbet af dem andrager, for hver Dag, de henligge. Statspapirer bære derimod Renter for hver Dag, de henligge. Der ligger altsaa en meget væsentlig Forskjel til Grund for Omsætningen af Statspapirer og for Omsætningen af alle andre Varer, som ere mig bekendte. Deraf maa nu nødvendig følge, at den, der omsætter saadanne Statspapirer — at sige, hvor der handles om solide Papirer, thi med Hensyn til andre lader der sig naturligvis slet ingen Beregning gjøre — vil kunne notes med en meget ringe Fortjeneste. Henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ pCt. maa i slige Omsætningsforhold anses for noget meget Betydeligt, og det tør forudsættes, at den Fordel, som de Personer have, der leve af at omsætte slige Papirer, meget ofte ikke beløber sig til saa Meget som henholdsvis $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$ pCt. Men, er dette rigtigt, da er det unegteligt, at Fristelsen til Omgaaelse af Loven vil blive meget stor; thi Stempelpligten vil da i mange Tilfælde blive ensbetydende med, at Omsætningen ikke kan foregaa. Det er derhos tilstrækkelig blevet udhævet paa et andet Sted, saa at jeg kun behøver at henvise dertil, at en Lov som den foreslaede vil kunne omgaaes paa mangfoldige Maader, blandt Andet f. Ex. derved, at de store Hænderhavere af saadanne Papirer oplægge dem i Udlandet, saa at de aldeles ikke komme til at være Stempelpligten undergivne